

[Boeck-Hansen.]

Den højtærede Minister sagde, at der Gang paa Gang mellem Arbejdsgivere og Arbejdere var gjort Forsøg paa at faa disse Sager ordnet. Ja, det er der, og der er ogsaa naaet det Resultat, at man er kommet ned paa 2 pCt., hvilket jeg synes er et ganske godt Resultat. Det er jo, som om dette Forslag er fremkommet for at rykke Organisationerne til Hjælp. Jeg vil ogsaa nok sige, at det er lidt kedeligt for Organisationerne, de har jo netop mistet to af deres dygtigste Ledere; men de skal nu nok klare sig, saa man behøver vist ikke at rykke dem til Hjælp.

Resultatet af Udvalgsarbejdet vil være afgørende for, hvorledes vi stiller os til Spørgsmaalet. Om vi vil stemme for det eller ej, skal vi slet ikke komme ind paa i Øjeblikket. Det vil ganske afhænge af Resultatet af Udvalgsarbejdet.

Den højtærede Minister var inde paa, at ogsaa inden for andre Organisationer var der begrænset Arbejdsfrihed. Men der er stor Forskel paa, om man frivilligt har givet sig ind under en saadan Begrænsning ved frivilligt at melde sig ind i en Forening, eller om det er Statsmagten, der ved Lov paalægger noget saadant. Det er for mig af stor Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen sagde ogsaa, at jeg havde sagt, at Lovforslaget betyder Forbud mod Arbejde. Nej, jeg sagde, at det betød Forbud mod at arbejde saa meget, man har Lyst til, saa meget, man trænger til for at skaffe Brød til sig og sine. Og jeg sagde ikke noget om, at det var Synd for Manden med de 8 Børn; jeg sagde det meget haardere, jeg sagde: Det er ganske unaturligt at forbyde en Mand med 8 Børn at arbejde saa meget, at han kan klare for sig og sine. Det er en ganske anden Ting. Men jeg forstaar ikke det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, naar han siger: Saa kan De jo give den Mand en ordentlig Løn. Hvad er nu det for noget? Skal vi bort fra Princippet: Lige Løn for lige Arbejde? Skal vi ind paa Børnepenget, eller hvad i al Verden er det for noget? Det er jo et ganske nyt Princip, som det ærede Medlem der overrasker mig med.

Til Slut vil jeg gentage, at vi vil være med til en grundig Gennemgang af dette Lovforslag, og af Resultatet af denne Gennemgang afhænger vor Stilling.

Valdemar Sørensen: Maa jeg takke den højtærede Socialminister for Bemærkninger om Lovens Anvendelse for Handels-

og Kontorvirksomheder, hvis Arbejdsforhold jeg talte om før.

Maa jeg dernæst gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem Hr. Elgaard's Udtalelser om Arbejdsløshedens Tilstedeværelse under den nuværende Regering siden 1929. Jeg tror, det ærede Medlem i nogen Grad misforstaar Arbejdssituationen her i Landet, for jeg kan ikke se, at den siddende Regering kan have nogen Skyld i den Afsætningskrise, der har ramt Landets Eksport, heller ikke i den Krise for andre Erhverv, der som Følge af denne Ulykke viste sig i Aarene efter 1929, og heller ikke i den Omstændighed, at det eksporterende Landbrug i Løbet af disse Aar har, om jeg saa maa sige, underbygget Arbejdsløsheden ved i stigende Tal at sende sin Ungdom til Byerne.

I Virkeligheden er det jo saadan, at det er Landbruget, der er Skyld i Arbejdsløsheden i Dag, for de arbejdsløses Tal overstiger ikke, hvad Landbruget har sendt os her ind til Byerne og paalagt os at skaffe Beskæftigelse til. Naar vi taler om Arbejdsløshedsproblemet her i Landet, er det ogsaa — og mest — et Landbrugsproblem, og der er for mig noget uendeligt nedtrykkende i at høre det behandlet med en saadan Lige-gyldighed netop af de Medlemmer af Tinget, der repræsenterer Kredse, hvis Erhvervs Ulykker egentlig er Aarsag til alt det, vi staar og taler om her.

Thomas Pedersen: Angaaende selve Lovforslaget er der ikke nogen større Forskel mellem det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens og min Opfattelse; naar det ærede Medlem siger: Det er nu, det gælder, vil jeg ganske slutte mig til det. Men da det er nu, det gælder, og da Lovgivningens Vej som Regel er baade lang og trang, og da den Stilling, som Det konservative Parti og Venstre har indtaget her i Dag med at forlange en grundig Gennemgang af Lovforslaget i Udvalget antagelig betyder, hvis disse Partier faar deres Vilje, at Loven overhovedet ingen Betydning faar, naar den er vedtaget —, saa synes jeg, der kan være nogen Grund til øjeblikkelig ude i Kommunerne at tage Spørgsmaalet op og straks begynde at virkeliggøre denne Lovs Principper og vise baade Lovgivningsmagten og Arbejdsgiverne, at der er Vej frem. Alle de Kommuner, hvor Regeringspartierne har Flertal, kan øjeblikkelig optage Forhandlingerne med deres Arbejdere, og da disse Arbejdere for det store Flertals Vedkommende er Socialdemokrater, vil det heller ingen Vanskelig-